

Mùa Hè

Có những con đường lúa thừa, hoang vắng sau một buổi chiều. Trong tuổi thơ của đứa trẻ của vùng đồng bằng bắc bộ, thì ngoài mùa lúa thu đông ướt át và ngập úng, còn một mùa nữa có những buổi chiều chạy từng cơn giông tránh lúa tránh rơm. Đối với tôi, “chớm chiều” là khi đã qua một ngày nắng.

Không dùng từ ngữ liên kết “lúc có” , “trên bầu trời xuất hiện” cho hình ảnh “cơn dông” trong câu thơ “Có khi, mùa hè đến trong chớm chiều./ con dông”. Hai trạng ngữ chỉ thời gian là “mùa hè” và “chớm chiều” trong khi thiếu địa điểm là “bầu trời” có lẽ đã tạo chút hiệu ứng đẹp, không dùng từ ngữ quá nhiều trong thơ để ra khoảng trống đột ngột.

Mùa Hè

*Có khi, mùa hè đến trong chớm chiều,
cơn dông
Tôi tìm mùa hè trong quá khứ không lành lại
những nhớ nhung.*

Tiến Thắng B7
Nguyễn Văn Phong
(Đường Cát - Hà Ninh - Hà trung - Thanh Hóa)

